

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **Ing. B. H.**

bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Stanislavem Bodlákem

sídlem Sobotín 270, 788 16 Petrov nad Desnou

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**

sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2023, č. j. KUOK 57722/2023, ve věci
opatření k nápravě zjištěných nedostatků,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Šumperk, odbor životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“) obdržel od podniku L. Č. r. s. p. jakožto držitele honitby *X Obora* oznámení o ukončení nájmu uvedené honitby ke dni 30. 4. 2022, a to na základě výpovědi nájemní smlouvy ze dne 29. 3. 2022 učiněné ze strany držitele honitby adresované uživateli honitby, společnosti J. s. r. o. Na základě uvedeného oznámení správní orgán I. stupně vyzval uživatele honitby k neprodlenému odevzdání průkazu mysliveckého hospodáře a průkazu myslivecké stráže žalobce, vyúčtování zbylých plomb vydaných na myslivecký rok 2021 a odevzdání zbylých plomb vydaných pro uvedenou honitbu na myslivecký rok 2021. Vzhledem k tomu, že na výzvu nebyly požadované doklady odevzdány, správní orgán I. stupně zahájil řízení o

uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Po provedeném řízení následně rozhodnutím ze dne 24. 2. 2023, č. j. MUSP 27377/2023/R-7 uložil podle § 61 odst. 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“) žalobci opatření k nápravě zjištěných nedostatků, spočívající ve vrácení: průkazu mysliveckého hospodáře ev. č. X vydaného pro žalobce; průkazu myslivecké stráže ev. č. X vydaného pro žalobce a zbylých plomb vydaných pro uvedenou honitbu na myslivecký rok 2021. Žalobci byla dále uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Argumentace stran

3. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, přičemž žalobní body soud shrnuje následovně.
4. Správní orgán I. stupně se žádným způsobem nevypořádal s podáními, které v dané věci učinil zástupce žalobce, Mgr. Bodlák, a to nejméně s podáními ze dne 16. 1. 2023 a ze dne 20. 2. 2023. Pakliže správnímu orgánu I. stupně chyběla plná moc, k jejímu doplnění žalobce nevyzval. Správní orgán I. stupně tedy porušil § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nevyzval žalobce k odstranění vad podání, které bylo podáno bez plné moci. Správní orgán I. stupně tak zatížil své řízení a rozhodnutí vadou nezákonnosti, neboť bez reflexe na právního zástupce a bez náležité výzvy k doložení plné moci postupoval v řízení a rozhodl meritorně. Žalobce v této souvislosti odkázal analogicky na judikaturu týkající se nereflexování blanketních odvolání.
5. Správní orgán I. stupně nevyzval právního zástupce žalobce výzvou k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Právnímu zástupci tak bylo znemožněno reagovat v celé šíři námitek. Vyzvání pouze žalobce nestačí.
6. Žalobce dále namítal, že správní orgán I. stupně nereflextoval veškeré námítky, které v řízení ve svých podáních činil právní zástupce žalobce, který byl k doložení plné moci vyzván až v rámci odvolacího řízení.
7. Žalobce dále namítal nevykonatelnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně z důvodu absence stanovení lhůty pro splnění povinnosti opatření k nápravě zjištěných nedostatků.
8. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že v době rozhodování správních orgánů nebylo dosud skončeno řízení před Okresním soudem v Bruntále pod sp. zn. 18 C 362/2022, v rámci kterého byla řešena oprávněnost podané výpovědi z nájmu honitby.
9. Konečně žalobce namítal nesprávné zjištění skutkového stavu a v důsledku toho porušení zásady materiální pravdy.
10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Uvedl, že správní orgán I. stupně opakovaně žalobce vyzýval k doplnění plné moci, na výzvy však nebylo nikdy reagováno. Na tom, že zástupce žalobce byl materiálně se všemi prováděnými úkony správního orgánu seznámen, nic nemění ani to, že zástupce byl k doložení plné moci vyzván až po podání odvolání. Samotný žalobce přitom nahlížel do spisu správního orgánu v původním řízení, nemohl tak být zkrácen na svých právech tím, že byl obeslán přímo on a nikoliv jeho zástupce, který se správnímu orgánu neprokázal plnou mocí. Dále uvedl, že správní orgán I. stupně se zcela dostatečně a vyčerpávajícím způsobem vypořádal s relevantními námitkami žalobce. K námitce o nevykonatelnosti výroku uvedl, že lhůta vyplývá přímo ze zákona o

myslivosti (neprodleně). K neskončenému civilnímu řízení pak žalovaný uvedl, že obecně se má na právní jednání hledět jako na platné, dokud není prokázán opak. Žalovaný tak na doloženou výpověď z nájmu hleděl jako na platnou, jelikož do doby vydání napadeného rozhodnutí nebyla soudem prohlášena za neplatnou.

11. U ústního jednání dne 10. 9. 2024 účastníci setrvali na svých stanoviscích.

III. Posouzení věci soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dle podané žaloby a v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Krajský soud nejprve považuje za nutné vyjádřit se ke kvalitě uplatněných žalobních námitek. Náležitosti žaloby upravuje § 71 s. ř. s., který mj. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Žalobce je povinen popsat, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný, potažmo správní orgán I. stupně, vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58]. Každý žalobní bod je pak způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
14. Z uvedeného je v první řadě zřejmé, že jako žalobní námitka neobstojí pouhá enumerace údajně porušených zásad správního řízení, jelikož žalobce je povinen označit konkrétní žalobní námítky v kvalitě popsané ve výše uvedené judikatuře. Úkolem soudu není za žalobce domýšlet jeho právní argumentaci, dovozovat či dohledávat tvrzení, která uváděl v dřívějších řízeních či podáních. Tímto postupem by totiž soud porušil zásadu rovnosti stran a do jisté míry nahrazoval činnost žalobce při formulaci námitek (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2022, č. j. 7 Afs 111/2022-27).
15. Z popsaných důvodů rovněž jako řádná žalobní námitka neobstojí ani námitka nesprávného zjištění skutkového stavu, která ze strany žalobce nebyla žádným způsobem konkretizována. Krajský soud nemá, jak tuto námitku vypořádat, neboť z jejího znění není seznatelné, v jakých konkrétních ohledech byl závěr o zjištěném skutkovém stavu nesprávný. Krajský soud tak může na tuto zcela obecnou námitku reagovat stejně obecným způsobem a uzavřít, že nesprávné zjištění skutkového stavu věci neshledal.
16. Obdobně příliš obecná je i námitka, že správní orgán I. stupně nerefletoval veškeré námítky, které v řízení činil právní zástupce žalobce. I u této námítky platí výše uvedené, a sice že žalobce byl povinen označit konkrétní námítky, s nimiž se správní orgán opomněl vypořádat. Pouhý odkaz na námítky uplatněné v průběhu správního řízení jako žalobní

námítka nemůže obstát. V každém případě je však nutno zdůraznit, že se při soudním přezkumu správního řízení uplatňuje tzv. zásada jednotnosti správního řízení, která znamená, že správní řízení před správním orgánem I. stupně i před správním orgánem II. stupně tvoří jeden celek, pročež pochybení správního orgánu I. stupně může svým postupem a rozhodnutím napravit nadřízený správní orgán v řízení odvolacím. Žalobce přitom vůbec nenamítal, že by se snad žalovaný opomněl s nějakou jeho námitkou vypořádat. Krajskému soudu tak nezbývá, než uvedenou námitku vyhodnotit jako nedůvodnou.

17. Již konkrétněji žalobce přistoupil k první žalobní námitce o nereflektování dvou konkrétních podání zástupce žalobce ze strany správního orgánu I. stupně. Ze správního spisu krajský soud ověřil, že podání ze dne 16. 1. 2023 obsahovalo pouze informaci o podání správních žalob a návrh odkladu vykonatelnosti rozhodnutí žalovaného, příp. přerušení řízení (první rozhodnutí ve věci bylo žalovaným v přezkumném řízení zrušeno a vráceno správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, jehož výsledkem je nyní napadené rozhodnutí). Nejednalo se tedy o žádnou věcnou argumentaci, s níž by byl správní orgán I. stupně potažmo žalovaný povinen se vypořádat. Pokud jde o požadavek na odklad vykonatelnosti či návrh na přerušení řízení, z průběhu správního řízení je zřejmé, že tyto správní orgán I. stupně nevyhodnotil jako důvodné. Nebylo však jeho povinností o nich písemně rozhodovat.
18. Jak se dále podává ze správního spisu, podání ze dne 20. 2. 2023 pak již věcnou argumentaci obsahovalo. Byl v něm vyjádřen nesouhlas s uložením opatření. Zástupce žalobce v něm uvedl, že není dán věcný ani právní důvod k vrácení požadovaných dokladů, neboť zpochybnil učinění platné výpovědi z nájmu honitby. Uvedl, že ve spisu není žádná výpověď založena, nadto nájemce v zákonné lhůtě uplatnil proti výpovědi u pronajímatele námitku a rovněž podal žalobu na určení neoprávněnosti výpovědi k soudu, přičemž ve věci dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Z toho důvodu navrhoval zastavení řízení před správním orgánem z důvodu jeho předčasnosti. Ze správního spisu z rozhodnutí správního orgánu I. stupně však krajský soud zjistil, že s touto argumentací se správní orgán I. stupně vypořádal. Výpověď z nájmu honitby je ve spise založena, správní orgán I. stupně na ni ve svém rozhodnutí odkazuje (včetně uvedení časového okamžiku, kdy byla do spisu založena). Správní orgán I. stupně dále při svém rozhodování vyšel z toho, že výpověď byla řádně doručena, pročež uživateli honitby zanikl titul k užívání honitby. S odkazem na ustanovení § 13 odst. 1 a 3 zákona o myslivosti pak dospěl k závěru o povinnosti žalobce neprodleně odevzdat požadované doklady z důvodu zániku užívacího vztahu uživatele honitby. K otázce probíhajícího soudního přezkumu výpovědi z nájmu uvedl, že mu nepřisluší oprávněnost výpovědi přezkoumávat s tím, že v řízení nepostupuje podle občanského zákoníku, nýbrž podle správního řádu. Jakkoliv krajský soud v tuto chvíli nehodnotí správnost uvedených závěrů správního orgánu I. stupně, námitku žalobce směřující na nevypořádání jeho argumentace je na základě uvedeného nutno odmítnout jako nedůvodnou, neboť jeho argumentace uvedeným způsobem správním orgánem I. stupně vypořádána byla. K jím navrhovanému zastavení řízení přitom nebyl dán žádný ze zákonem předvídaných důvodů (srov. § 66 správního řádu). K zastavení řízení pro jeho předčasnost tak dojít nemohlo.
19. Žalobce v této souvislosti dále namítal, že jej správní orgán I. stupně nevyzval k doložení plné moci, čímž porušil ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu. Ze správního spisu však krajský soud ověřil, že správní orgán I. stupně přípisem ze dne 1. 2. 2023, č. j. MUSP 15468/2023, vyzval žalobce ke sdělení, zdali udělil plnou moc k zastupování panu Mgr.

Stanislavu Bodlákovi a v kladném případě k jejímu zaslání správnímu orgánu do 7 dnů. Dle přiložené doručky byl uvedený přípis žalobci doručen dne 10. 2. 2023. Žalobce ani jeho zástupce na doručení přípisu nikterak nereagovali. Žalobní námitka směřovala toliko na absenci zaslání výzvy k doložení plné moci samotnému žalobci. Z obsahu správního spisu však vyplývá, že správní orgán I. stupně výzvu k doložení plné moci žalobci zaslal.

20. Pro úplnost však musí krajský soud uvést, že z ustálené judikatury NSS vyplývá, že při pochybnosti o existenci oprávnění zastupovat je správní orgán povinen výzvu k odstranění těchto pochybností zaslat domnělému zástupci (k tomu srov. např. rozsudky NSS ze dne 26. 1. 2017, č. j. 1 As 290/2016–33, ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 34/2016–35, či ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014–32). Správní orgán I. stupně se tak dopustil pochybení, zaslal-li výzvu k odstranění pochybností pouze žalobci samotnému. Uvedený postup však žalobce v žalobě nenamítal. Pro věc rozhodnou je však v každém případě podstata této žalobní námitky spočívající v nevypořádání se se dvěma podáními zástupce žalobce. Jak však krajský soud vyložil výše, správní orgán I. stupně uvedená podání reflektoval a s argumentací v nich uvedenou se vypořádal. Žádný jiný konkrétní následek zasahující do práv žalobce pak v této souvislosti nebyl tvrzen.
21. Žalobce dále namítal nesprávný postup správního orgánu I. stupně spočívající v zaslání vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu toliko samotnému žalobci, a nikoliv jeho zástupci. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu bylo zasláno přípisem ze dne 1. 2. 2023 pod č. j. MUSP 15512/2023, skutečně toliko žalobci, jemuž bylo doručeno dne 10. 2. 2023. Správní orgán I. stupně vyrozumění zaslal tentýž den jako výzvu k doložení plné moci tvrzeného zástupce žalobce (viz výše), aniž by vyčkal, zda mu bude plná moc zástupce žalobce doložena či nikoliv. V případě zastoupení účastníka, je však nezbytně nutné, aby vyrozumění dle § 36 odst. 3 správního řádu bylo v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu doručeno zástupci účastníka řízení. Správní orgán I. stupně však tuto skutečnost nijak nereflektoval, čímž se minimálně nevyčkáním na vyjasnění otázky zastoupení žalobce rovněž dopustil procesního pochybení.
22. Přestože jsou vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu, judikatura NSS dospěla k závěru, že každá vada nemusí způsobovat tento následek. Zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu může mít za následek pouze taková vada řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, či ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101).
23. Ze správního spisu přitom vyplývá, že dne 20. 2. 2023 zástupce žalobce podal správnímu orgánu I. stupně vyjádření ve věci, v němž obsáhl svoji věcnou argumentaci. Z uvedeného je tedy zřejmé, že se zástupce žalobce s vyrozuměním o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí materiálně seznámil, neboť na něj reagoval vyjádřením ve věci. Žalobce navíc ani netvrdí žádné konkrétní dopady do jeho procesních práv, netvrdí totiž, jakým konkrétním způsobem se hodlal k obsahu spisu a shromážděným podkladům nad rámec vyjádření učiněného dne 20. 2. 2023 vyjadřovat, jaké konkrétní důkazní prostředky chtěl případně dále navrhopat atd. Zcela obecné tvrzení o nemožnosti zástupce žalobce reagovat v celé šíři námitek je z uvedeného důvodu (v návaznosti na výše učiněný výklad o nezbytné míře konkrétnosti žalobní námitky) naprosto nedostatečné.

24. Soud tedy uzavírá, že ačkoli správní orgán I. stupně při doručování pochybil, žalobce se o možnosti nahlédnout do spisu dozvěděl, a to s dostatečným předstihem před vydáním napadeného rozhodnutí, který mu umožňoval předat tuto informaci včas svému zmocněnci. Pochybení správního orgánu I. stupně nezbavilo žalobce ani jeho zmocněnce možnosti nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Ostatně zmocněnec žalobce následně podal ve věci své vyjádření. Nejednalo se tedy za daných okolností o tak podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žalobní bod je proto nedůvodný.
25. K námitce nevykonatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně krajský soud uvádí, že ve shodě s žalovaným má za to, že je-li lhůta k plnění uložené povinnosti stanovena zákonem, není povinnou náležitostí výroku rozhodnutí. Ustanovení § 13 odst. 3 zákona o myslivosti přitom stanoví lhůtu spojenou s povinností odevzdat služební odznak a průkaz myslivecké stráže, a sice *neprodleně*. Je tedy nepochybné, že nebyla-li lhůta ke splnění uložené povinnosti stanovena ve výroku rozhodnutí, bylo třeba subsidiárně aplikovat zákonem stanovenou lhůtu. Obdobné pravidlo v podobě zákonem stanovené domněnky určující lhůtu k plnění při absenci lhůty ve výroku soudního rozhodnutí je zakotveno v § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Nezpůsobuje-li absence lhůty ve výroku nevykonatelnost soudního rozhodnutí, tím spíše by neměla způsobovat nevykonatelnost výroku správního rozhodnutí, je-li lhůta k plnění zakotvena ve zvláštním právním předpisu. V opačném případě by se dle krajského soudu jednalo o zbytečný formalismus.
26. Žalobce dále namítal, že v době rozhodování správních orgánů nebylo pravomocně skončeno řízení o určení neoprávněnosti výpovědi z nájmu honitby. K této námitce krajský soud z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 17. 4. 2023, č. j. 18 C 362/2022-181 zjistil, že žaloba žalobkyně J. s.r.o. na určení neoprávněnosti výpovědi z nájmu honitby podané podnikem L. Č. r. dne 29. 3. 2022 byla uvedeným soudem zamítnuta. Žaloba byla zamítnuta, aniž byly věcně zkoumány důvody předmětné výpovědi, neboť smlouva o nájmu honitby nepodléhá speciálním ustanovením § 2302 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) upravujícím nájem prostoru sloužícího podnikání, nýbrž podléhá toliko obecným ustanovením občanského zákoníku, které však přezkum oprávněnosti výpovědi neumožňují. Rozsudek nabyl právní moci dne 19. 10. 2023. Z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 10. 2023, č. j. 8 Co 161/2023-209, soud zjistil, že citovaný rozsudek okresního soudu byl potvrzen.
27. Ze správního spisu soud ověřil, že k přerušení řízení nedošlo, přestože na skutečnost probíhajícího civilního soudního řízení o žalobě na určení neoprávněnosti podané výpovědi bylo poukazováno. Jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný argumentovali tím, že na právní jednání je třeba hledět jako na platné, dokud není prokázán opak, pročez otázku řešenou v předmětném civilním soudním řízení neshledali jako otázku předběžnou, na jejímž řešení by záviselo vydání správního rozhodnutí.
28. Byť ze strany správních orgánů došlo k nesprávnému smíšení institutů neplatnosti a neoprávněnosti výpovědi z nájmu, krajský soud souhlasí se závěrem, že se o předběžnou otázku nejednalo.
29. Předběžnou otázkou je v souladu s ustanovením § 57 odst. 1 správního řádu otázka, na jejímž vyřešení závisí vydání rozhodnutí. Pakliže v souladu s ustanovením § 13 odst. 1 písm. b) zákona o myslivosti, o nějž správní orgány svá rozhodnutí opřely, ustanovení mysliveckou

stráží zaniká zánikem nájmu honitby, je právě otázka, zda došlo k zániku nájmu honitby, otázkou, kterou bylo nutné mít ve správním řízení postavenu najisto. Byla-li by podána žaloba na určení neplatnosti dotčené výpovědi, pak by se o předběžnou otázku v uvedeném smyslu jednalo, neboť na vyřešení otázky (ne)platnosti podané výpovědi by závisel závěr, zda došlo k zániku nájmu honitby. V nyní projednávané věci však byla podána žaloba na určení toliko neoprávněnosti dotčené výpovědi. Institut neoprávněnosti výpovědi z nájmu je přitom odlišným institutem od její neplatnosti, v rámci kterého je zkoumáno naplnění výpovědních důvodů. Pro věc podstatnou je ta skutečnost, že v případě výpovědi z nájmu honitby zákon přezkum její oprávněnosti neumožňuje, pročez žaloba domáhající se jejího určení musí být v takovém případě zamítnuta bez přezkumu věcných důvodů. Tak se ostatně v projednávané věci stalo, jak bylo zjištěno z provedeného dokazování. Otázka řešená v civilním řízení tak skutečně nebyla otázkou pro správní řízení předběžnou, neboť nemohla ovlivnit závěr o zániku nájmu honitby.

IV. Závěr a náklady řízení

30. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., jelikož procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 10. září 2024

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu